

РЕШЕНИЕ

№ 6692

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6737** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., срещу решение № 2114596 / 13.05.2021г , постановено по нах дело № 17149 / 2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 135 ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-007042/14.12.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" С..

С посоченото НП на [фирма], ЕИК[ЕИК] , на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 КТ е наложена „имуществена санкция" в размер на 1 500 лева, за нарушение на чл. 4 ал.3 от Наредба № 5/29.12.2002 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ.

В жалбата е посочено, че при правилно установена фактическа обстановка за безспорно осъществено нарушение са направени погрешни изводи. Конкретизира ,че районния съд като последна инстанция по фактите е длъжен да положи всички процесуални усилия за изясняване на фактите и обстоятелствата при които е извършено нарушението и ако установи неправилно дадена правна квалификация от АНО трябва да измени или отмени НП с излагане на убедителни правни доводи. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП№ 22-007042/14.12.2020 г., а в алтернатива моли за обезсилване на решението на СРС и

да се върне делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснати съществени процесуални нарушения при проверка и оценка на доказателствата по делото и при формиране на вътрешното убеждение на съда.

В съд. заседание касаторът, чрез юрисконсулт Х., поддържа подадената жалба и моли за отмяна на решението на СРС. Претегдира юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, се представлява от адв. Д., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Моли да им бъде присъдена платената дт в първоинстанционното производство.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, шести касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че Д. Ди Т. " Е., в качеството му на работодател, е допуснал до работа на 21.04.2020 г. работника А. С. Р. да полага труд на длъжността „градинар“, преди да му е предоставил копие от уведомлението по чл.62 ал.3 от КТ. Приел е за несъмнено доказано, че работника е имал сключен трудов договор с работодателя от 20.04.2020 г. Категорично е установено, че процесното уведомление до ТД на НАП е регистрирано на 21.04.2020 г. в 11:37:33 часа, т.е. след като работника е започнал работа.

В тази връзка въззивния съд е споделил извода на АНО, че правилно административно-наказващият орган е приел, че в случая е налице извършено нарушение, тъй като допълнителното споразумение между страните е било представено едва с подаване на възражението срещу АУАН –на 18.09.2020 г., а не в хода на извършваната проверка на 17.08.2020 г., когато са били представени на контролните органи трудовия договор и Правилника за вътрешния трудов ред на дружеството.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 22-007042/17.09.2020 г., а въз основа на нето е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че отговорността на дружеството е неправилно ангажирана за нарушение на чл. 4 ал.3 от Наредба № 5/29.12.2002 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, вместо по чл.62, ал. 3 от КТ и е отменила НП като незаконосъобразно.

Настоящата инстанция намира касационната жалба за основателна, предвид следното:

Съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление или електронния фиш. Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство, с него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде

решен от съда по същество. Съгласно чл. 84 ЗАНН доколкото в закона няма особени правила за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, се прилагат разпоредбите на НПК.

В разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН, която регламентира правомощията на районния съд в производството по обжалване на наказателното постановление, е употребена думата „измени“, без конкретизация на проявлението на изменението, нито на основанията за това. Единствената индикация относно съдържанието на това правомощие в ЗАНН е в поставеното от законодателя императивно изискване съдът да разгледа делото по същество. След като в ЗАНН не се съдържат правила относно конкретното проявление на това правомощие, то този въпрос се явява неуреден от същия закон. Следователно по силата на препрращащата разпоредба на чл. 84 ЗАНН субсидиарно приложение намира НПК и по-конкретно разпоредбите му за въззивното производство, тъй като с оглед на правораздавателния характер на наказателното постановление в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция.

Едно от правомощията на въззивната инстанция по НПК е изменението на първоинстанционната присъда, което е регламентирано в чл. 337 НПК. Видно от съдържанието на чл. 337 НПК, озаглавен „Изменение на първоинстанционната присъда“, хипотезите, при които съдът намалява наказанието (чл. 337, ал. 1, т. 1 НПК) и прилага закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление (чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК) са уредени самостоятелно, т.е. правомощието на съда да измени присъдата не се изчерпва само с намаляване на наложеното наказание.

По изложените съображения следва да се приеме, че в производството по обжалване на наказателното постановление правомощието на районния съд да измени наказателното постановление има освен по отношение на размера на наказанието, включва и правомощието на районния съд да измени наказателното постановление относно квалификация на извършеното деяние по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение. Тълкуването в горния смисъл на правомощието на районния съд да измени наказателното постановление е в съответствие и с поставеното изискване от законодателя, че при упражняване на своите правомощия по чл. 63, ал. 1, изр. 1 ЗАНН районният съд разглежда спора по същество, т.е. представлява инстанция по същество, която, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. Същевременно чрез изричното уточнение, че става въпрос за субсидиарно приложение само на чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, т.е. за преквалификация по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, се съобразява и забраната за влошаване на положението на жалбоподателя. В настоящия казус такъв ефект при изменение на дадената правна квалификация в НП от въззивния съд не би била налице. Обратното би значило нарушителят да остане ненаказан при проведено пълно доказване на извършено административно нарушение от фактическа страна, т.е. да остане ненаказано противоправно поведение, което изпълва съдържанието на различна от посочената в наказателното постановление законова разпоредба, който резултат противоречи на целите на административното наказание, регламентирани в чл. 12 ЗАНН.

В този смисъл са мотивите на ТР№8/16.09.2021г на ВАС по т.д №1/2020г ОСС .

Съгласно т . 2. От същото , в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. С оглед на това настоящата инстанция счита ,че следва да отмени решение № 2114596 / 13.05.2021г , постановено по нах дело № 17149 / 2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 135 ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-007042/14.12.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" С. и върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда , при съобразяване с указанията дадени в мотивите на настоящето решение и на ТР№8/16.09.2021г на ВАС по т.д №1/2020г ОСС .

Водим от горното , съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 2114596 / 13.05.2021г , постановено по нах дело № 17149 / 2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 135 ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-007042/14.12.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" С. и върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда , при съобразяване с указанията на съда и на ТР№8/16.09.2021г на ВАС по т.д №1/2020г ОСС .

ВРЪЩА делото на СРС за ново разглеждане от друг състав на съда , при съобразяване с указанията дадени в мотивите на настоящето решение и на ТР№8/16.09.2021г на ВАС по т.д №1/2020г ОСС .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.